

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 16. SZÁM, 2010. ÁPR. 18.

Kedves testvéreim!

Amikor a nagypénteki történetről beszélünk, természetesen a főszereplők jutnak először eszünkbe. Elsősorban persze Jézus, Pilátus, esetleg még az éjszakai történet kapcsán Péter. Van

nívót mutattak fel azok, akik felbujtották a népet, hogy az ő szabadon bocsátását kérjék Jézusé helyett, vagy hogy a nép mit művelt, amikor hat nappal korábban, virágvasárnap még azt kiabálta, hogy hozsanna a Dávid fiának, és virágot és ruhákat szórt a lábai elé, most

Ünnepenként a helytartó szabadon szokott bocsátani a sokaságnak egy foglyot, akit ők kívántak. Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. Amikor tehát összegyűltek, Pilátus ezt kérdezte tőlük: „Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?” Tudta ugyanis, hogy Jézust irigységből szolgáltatták ki neki. Mikor pedig a bírói székben ült, felesége ezt üzenté neki: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.” A főpapok és a vének azonban rávették a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig vesszítsék el. Erre a helytartó újra megkérdezte őket: „Mit kívántok, a kettő közül melyiket bocsássam nektek szabadon?” Azok ezt mondták: „Barabbást.” Pilátus így szólt hozzájuk: „Mit tegyek akkor Jézussal, akit Krisztusnak mondanak?” Mindnyájan így kiáltották: „Feszítsessék meg!” Azután ezt kérdezte: „De mi rosszat tett?” Azok pedig még hangosabban kiáltottak: „Feszítsessék meg!” Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt a forrongás még nagyobb lesz, vizet hozatott, megmosta kezét a sokaság szeme láttára, és így szólt: „Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréből. Ám ti lássátok!” Az egész nép így kiáltott: „Szálljon ránk és gyermekeinkre az ő vére!” Akkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kiszolgáltatta, hogy feszítsék meg.

Mt 27,15-26

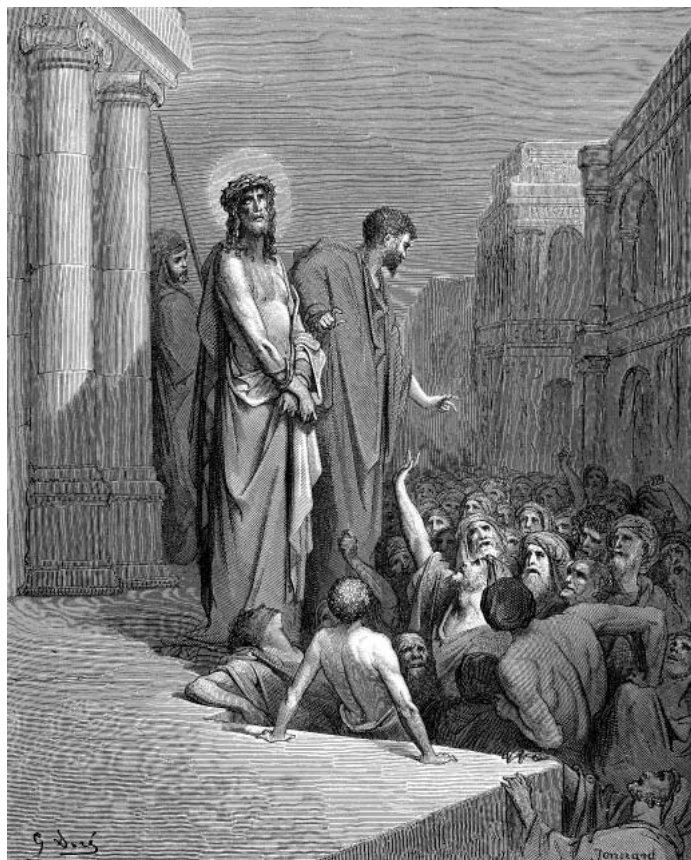
azonban egy mellékszereplő, akiről kevesebb szó esik, pedig legalább olyan fontos szerepet játszik, mint a többi szereplő. Annál is inkább, mert az ő története szimbolizálja az egész megváltást. Ő pedig nem más, mint Barabás. Most ne boncolgassuk, hogy milyen erkölcsi

pedig nagyrészt ugyanazok az emberek kiáltják, hogy feszítsd meg.

Most inkább gondoljuk végig egy kicsit Barabás sorsát. Nem írja a Biblia, hogy pontosan mit is követett el, a lényeg, hogy bűnös volt, és valószínűleg halálra ítélik és ki is végzik, ha a nép nem

követelte volna a szabadon bocsátását. Egyszer láttam Barabásról egy filmet, ami azon kevés amerikai filmek egyike, melyet bátran ajánlok mindenkinek. Barabás sorsát mutatja be, természetesen jórészt fikció alapján. Volt benne azonban egy jelenet, amely különösen is érdekes. A kor viszonyainak megfelelően Barabást valószínűleg egy pincében tartották fogva, ahol viszont folyamatosan sötét volt, és a szem ehhez alkalmazkodott. Amikor feljött a sötétből, akkor szúró fájdalom állt a napfénytől a sze-

mébe és vissza akart fordulni. A római katona még meg is kérdezte tőle, hogy nem kell a szabadság? Ebben én egy szimbólumot látok. Ugyanilyen a bűnös ember is sokszor: fél a világosságtól, az Ige világosságától. Igen, könnyebb a sötétben megbújni, ahol nem tűnik fel sok minden, csak el van az ember a bűn börtönében. Ott sok minden elfogadható, de amikor ugyanezeket a dolgokat az Ige világosságában látjuk, akkor már sokkal súlyosabbak, sokkal komolyab-
bak lesznek, mint a bűn sötétjében vol-

G.Doré: Krisztus a nép előtt

tak. Krisztus azonban megteremtette annak lehetőségét, hogy ezek a bűnök eltöröl-
tessenek, azoknak, akik hisznek Őben-
ne.

A nép Barabást követelte, őt akarta kiszabadítani. De vajon miért, hogyan történt ez a negatív pálfordulás? Én emberileg csak egy lehetséges magyarázatot látok: könnyebb volt odaállni a bűnöző bűnei mellé, mint Azt kiszabadítani, aki kitakarította a templomot és rávilágított egész életük romlottságára. Ha ezt nézzük, már nem is lehetett olyan nehéz Krisztus ellen hangolni a tömeget. Érdekes eljátszani a

gondolattal, hogy mi lett volna, ha egyvalaki a tömegben azt kiáltja „Jézust”. Talán volt is, csak annak a hangja nem hallatszott, vagy ha lett is volna, csak belül merete kiáltani, vagy gondolni. És ez más összefüggésben ma is nagy kérdés, amit, akár egy bűnbánati kérdésként is feltehetünk, elsősorban saját magunknak. Én mindig a népszerűvel, a tömeggel megyek-e, vagy megnézem, mit is ír a Biblia? Merek-e legalább passzívan ellent mondani az igeellenesnek, vagy hagyom magam sodorni a tömeggel? Az, hogy ez miben is nyilvánul meg, nem lehet megmondani, mert mindig más és más. Sokszor erő, nem kevés erő kell hozzá, és sokszor könnyebb igent mondani, mint nemet. Nem egyszer nem is elég a mi gyenge erőnk és hitünk, Istentől kell hozzá elkérni a hitet és erőt. Mert Ő adhat.

Szintén nincs benne a Bibliában, de nagy kérdés Barabás további élete. Hogyan válaszolt a hirtelen kapott lehetőségre? Felismerte-e, felmérte-e a helyzetet, hogy ő most egy új élet lehetőségét kapta meg? A már idézett film szerint ismét belekeveredett egy lázadó csoportba, lényegében folytatta korábbi életét, ezzel mintegy hiábavalóvá tette azt a kegyelmet az életében, amit kapott. Ismét elfogták, de halálra már nem ítélhették, mert a nép egyszer már kikérte.

Felvetődik hát számunkra is a kérdés, mi hogyan válaszolunk a kegyelemre? Közömbös a számunkra, hogy valaki meghalt a kereszten helyettünk, vagy tudunk-e rá válaszolni Isten tetszése szerint? Igen, lehet élni ugyanúgy, Isten nem kényszerít semmire, ahogy nem

kényszerített nagypénteken sem senkit Krisztus elfogadására. Hány és hány ember volt ott, mégis csak egy római katonának mondta ki az igazat: „*Bizony, Isten fia volt ez.*” (Mt 27,54) Nagy ítélet volt ez azoknak, akiknek „hivatalból” fel kellett volna ismerni Isten Fiát, és csak bujtogatni tudtak. Szinte megismétlődik a kapernaumi százados esete: ott is egy római, akinek fogalma sem volt a zsidó vallásról, a prófétákat sem tartom valószínűnek, hogy olvasta volna, mégis felismerte Jézusban Isten Fiát. Az egyház történetében sok esetet láthatunk, találunk, amikor emberek, akik életüket a Biblia tanulmányozásának szentelték, közönyösek maradtak, sőt olyan dolgokat tettek, melyek teljesen idegenek kell, hogy legyenek az Isten emberétől. De én is láttam olyan embereket, akik leélték az életüket úgy, hogy kötelező vasárnapi program volt számukra a templom, és mégis, lelkészek sorának a szolgálata sem jelentett nekik semmit. Titok ez, kérdés ez, nem is kicsi. De, hogy személyessé is tegyük a kérdést, felvetődik: én, pont én felismerem-e, elismerem-e Megváltómként Jézust, vagy jobb esetben közönyt érzek iránta?

Ezek a kérdések egy csapásra áthidalják a kétezer évet, és ma is aktuálisan állnak előttünk. Mert számunkra is csak akkor lesz húsvét az örök élet kezdete, ha élő valósággá lesz a számunkra is, és felismerjük a szabadítást.

Amen

(Ez az igehirdetés ötrészes húsvéti igehirdetés-sorozatunk második része.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliaóra: Havonta egyszer – a következő bibliaóra időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérvék figyelemmel a hirdetések.

Konfirmációi felkészítés: vasárnaponként 14.30-tól a Palladium üzletház 3. emeletén

A lelkipásztor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylysy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

VIDÉKI ISTENTISZTELETEK

Pilzen – a helyszínt és időpontot pontosítjuk.

Brünn – május 15., a helyszínt és időpontot a későbbiekben pontosítjuk.

Teplice – az istentisztelet helyét és időpontját a következő számokban közöljük.

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk vezetősége **ma presbiteri gyűlést** tart. Az elhangzottakról rövid beszámolót újságunk következő számaiban közlünk.

WWW

– Örömmel tudatjuk, hogy a **www.reformata.cz** honlap megkezdte működését, melyen a **csehországi református gyülekezetek** beszámolóit, információit mellett az ÜZENET és a **Mille DOREMI** kórus is helyet kapott. A honlapra látogatók hozzászólásainak, véleményének egy **vendégkönyv** ad helyet.

HOLOKAUSZT EMLÉKHÉT

Április 16-a a holokauszt magyar áldozatainak emléknapja, ehhez kapcsolódóan **április 19-23.**

között, a **Holokauszt emlékhét** keretén belül kiállításokon, előadásokon, szemináriumokon vehetnek részt az érdeklődők. **Április 22.** a **Jom Hásoá**, a pusztítás gyásznapi Izraelben. Hatmillió gázkamrában és munkatáborokban elhunyt zsidó emberről emlékezünk meg ezen a napon. *(forrás: internet)*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP